

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор
Національної академії
внутрішніх справ,
доктор юридичних наук,
професор

Руслан СЕРБИН

ВИСНОВОК

Національної академії внутрішніх справ про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Григорчук Олени Юріївни «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України» поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 24 вересня 2024 року, протокол № 21

ВИТЯГ

з протоколу розширеного засідання кафедри адміністративного права та процесу від 20 липня 2026 року

Присутні:

проректор: доктор юридичних наук, професор Тарасенко О.С.;

кафедра адміністративного права та процесу: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Доценко О.С. (голова засідання); професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Пастух І.Д.; професор кафедри, доктор політичних наук, професор Співак М.В.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Лукашенко А.А.; здобувачка кафедри Григорчук О.Ю.;

кафедра адміністративно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології: професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Шевчук Г.В. (рецензент); професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Куліков В.А.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Лупало О.А.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Булик І.Л.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук Бухтіярова І.Г.;

науково-дослідна лабораторія з проблем протидії злочинності ННІПД:

провідний науковий співробітник, доктор юридичних наук, професор Тичина Д.М. (науковий керівник);

відділ організації наукової діяльності: головний науковий співробітник, доктор юридичних наук, професор Кононець В.П. (рецензент);

Були присутні 5 докторів наук та 7 кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження здобувачки кафедри адміністративного права та процесу Національної академії внутрішніх справ Григорчук Олени Юріївни «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», щодо його рекомендації для попереднього розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді Національної академії внутрішніх справ.

Слухали:

Здобувачка Григорчук О.А. доповіла про результати дисертаційного дослідження. У доповіді нею було обґрунтовано насамперед актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначено мету, завдання, предмет та об'єкт дослідження, здобувачкою доведено до присутніх структуру роботи та основні її положення, сформульовано та обґрунтовано новизну, теоретичне та практичне значення.

Здійснювана в Україні адміністративна реформа спрямована на комплексну перебудову системи публічного управління, підвищення її спроможності, результативності та орієнтації на забезпечення прав і свобод людини та громадянина. Реалізація таких завдань безпосередньо залежить від якості кадрової політики у правоохоронній сфері, зокрема в системі МВС України. Особливого значення в цьому контексті набуває робота з персоналом у ЗВО МВС України, оскільки такі заклади одночасно виконують освітню, наукову, виховну, службову та кадрово-забезпечувальну функції, впливаючи на формування професійного потенціалу органів і підрозділів системи МВС України.

Мета і завдання дослідження. Метою роботи є формування адміністративно-правових засад роботи з персоналом в ЗВО МВС України з розробленням пропозицій і рекомендацій, спрямованих на удосконалення законодавства та правозастосовної практики.

Емпіричну базу дослідження становлять систематизовані статистичні матеріали про результати роботи МВС України за 2016–2025 роки; зведені дані опитування 55 працівників Департаменту персоналу й Департаменту освіти, науки та спорту МВС України, 128 працівників кадрового забезпечення НПУ з усіх регіонів країни, 155 співробітників Національної академії внутрішніх справ; використано аналітичні звіти щодо основних результатів роботи з персоналом ЗВО МВС України, а також власний досвід авторки у відділі кадрового забезпечення Національної академії внутрішніх справ.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших монографічних досліджень в якому реалізовано теоретико-правовий підхід до формування адміністративно-правових засад роботи з персоналом в ЗВО МВС України із визначенням шляхів реалізації низки

праксеологічних завдань в умовах модернізації правоохоронних органів, воєнного стану і післявоєнного відновлення країни. До найбільш значущих наукових положень, що визначають новизну дисертації, належать такі:

вперше:

- сформульовано поняття функції роботи з персоналом у ЗВО зі специфічними умовами навчання як врегульованої законодавством системної діяльності уповноважених суб'єктів щодо планування, добору, призначення, адаптації, професійного розвитку, оцінювання, мотивації, соціального і правового захисту, психологічного супроводження, дисципліни та виховання персоналу, спрямованої на належне функціонування відомчого закладу освіти, забезпечення якості освітнього процесу та підготовку кадрів, комплексний зміст якої становлять нормативно-правова, організаційно-управлінська, кадрова, освітня, виховна, дисциплінарна, соціальна, психологічна, інформаційно-аналітична та воєнна-безпекова складова;

- обґрунтовано теоретичне значення адміністративно-правових засад планування роботи з персоналом у ЗВО МВС України як сукупності нормативно-правових, організаційних та управлінських положень, у яких закріплено: 1) зміст і сутність планування роботи з персоналом; 2) систему та правовий статус суб'єктів планування; 3) принципи, мету, етапи, форми, інформаційні джерела та адміністративно-правові процедури планування, включаючи кадровий аудит, державне замовлення, кадровий резерв, моніторинг, сценарне планування та планування безперервності діяльності в умовах воєнного стану, із обґрунтуванням доцільності запровадження у системі МВС єдиного відомчого порядку планування роботи з персоналом закладів вищої освіти;

- визначено адміністративно-правові засади організації професійного навчання та підвищення кваліфікації персоналу системи МВС України в умовах воєнного стану: стратегічність – орієнтацію професійного розвитку на довгострокові потреби системи МВС України, трансформацію правоохоронних функцій і перспективи післявоєнного відновлення; комплексність – урахування освітніх, наукових, службових, психологічних і безпекових складових підготовки; професійну спрямованість – розвиток компетентностей, необхідних для виконання практичних завдань; спеціалізацію – диференціацію змісту, форм і періодичності професійного навчання залежно від правового статусу, посади й функцій працівника; безперервність – систематичне оновлення професійних знань, умінь і навичок персоналу відповідно до змін законодавства, практики діяльності, безпекового середовища та завдань системи МВС України; координацію – узгодженість дій МВС України та ЗВО під час планування та організації професійного навчання; результативність – оцінювання професійного навчання;

удосконалено:

- систему критеріїв оцінювання ефективності адміністративно-правового планування роботи з персоналом у ЗВО МВС України, яку становлять: нормативно-правові – узгодженість планування з нормативно-правовими актами, чіткість компетенції суб'єктів планування, процедурність розроблення,

погодження, коригування й перегляду планів; організаційні – своєчасність рішень, забезпечення координації дій, взаємодія усіх ланок планування, стабільність циклу та ресурсне забезпечення заходів; кадрово-аналітичні – здійснення кадрового аудиту, обліку, прогнозування кількісної та якісної потреби в персоналі, оцінювання кадрового резерву, професійного розвитку й ризиків кадрового вибуття; оперативно-безпекові – адаптація до умов воєнного стану, врахування безпекових ризиків, забезпечення сценарного реагування, безперервності освітньої, наукової та службової діяльності, моніторинг і своєчасне коригування управлінських рішень;

– наукове бачення системи організаційно-штатних рішень у ЗВО МВС України шляхом визначення послідовності їх підготовки та реалізації, що охоплює функціональний аналіз посад і структурних підрозділів, оцінювання фактичного навантаження, кадровий аудит, визначення пріоритетності заміщення вакантних посад, проєктування організаційно-штатних змін, оцінювання альтернативних заходів, кадровий моніторинг і повторне оцінювання наслідків прийнятих рішень;

дістало подальший розвиток:

– критичне осмислення нормативно-правового забезпечення роботи з персоналом у ЗВО МВС України шляхом систематизації відповідних нормативно-правових актів за конституційним, законодавчим, підзаконним, відомчим та інституційним рівнями з формулюванням пропозицій щодо оновлення відомчих положень, уніфікації кадрових процедур, чіткого розмежування повноважень суб'єктів кадрової роботи, посилення правових гарантій професійного розвитку, психологічного супроводу, академічної доброчесності, службової дисципліни, охорони праці та захисту персональних даних працівників, курсантів і слухачів, а також нормативного супроводу реалізації Концепції запровадження трирівневої моделі підготовки поліцейських;

– пріоритети оптимізації комплектування, розстановки, розподілу персоналу ЗВО МВС України шляхом прийняття Порядку здійснення організаційно-штатних заходів у ЗВО МВС України та Порядку функціонування цифрової системи кадрового замовлення з доповненням сценарним розподілом штатної чисельності, визначенням мінімально допустимої функціональної чисельності, забезпеченням взаємозамінності, захищеним цифровим обліком, кадровим забезпеченням релокованих закладів і механізмами професійної реінтеграції мобілізованих працівників, ветеранів та осіб, які виконували завдання в районах бойових дій;

– зарубіжний досвід правового забезпечення роботи з персоналом в освітніх закладах правоохоронного спрямування (Австрія, Грузія, Естонія, Нідерланди, Польща, США, Фінляндія, ФРН, Хорватія) з обґрунтуванням перспектив його модернізації в Україні – базова підготовка (загальна базова підготовка, яку проходять працівники всіх поліцейських служб, та спеціальної підготовки відповідно до кадрових потреб практичних підрозділів і майбутньої спеціалізації) з присвоєнням кваліфікації «поліцейський» (І рівень);

спеціалізована підготовка керівного складу поліції середньої ланки (II рівень); підготовка управлінських кадрів вищого керівного складу поліції (III рівень);

Після закінчення доповіді аспіранта присутніми були поставлені наступні питання:

Куліков В.А.: Просив би пояснити, яким чином положення щодо професійної реінтеграції працівників після проходження військової служби, поранення чи виконання завдань у районах ведення бойових дій пов'язані з предметом дослідження та чим обґрунтована необхідність їх включення до дисертації?

Відповідь: Дякую за запитання. Окремим напрямом кадрової роботи є професійна реінтеграція працівників після проходження військової служби, поранення, тривалого відрядження або виконання завдань на територіях ведення бойових дій. Ефективне використання професійного потенціалу таких осіб передбачає оцінювання компетентностей, надання психологічної підтримки, адаптацію навантаження, створення можливостей для перепідготовки та використання набутого досвіду в освітній, науковій і виховній роботі. Формальне відновлення попереднього обсягу функцій без належної адаптації, так само як і необґрунтоване обмеження професійної діяльності працівника, не відповідає принципам раціонального розподілу персоналу.

Булик І.Л.: Що може бути організаційним інструментом удосконалення розподілу й ефективного використання штатної чисельності?

Відповідь: Дякую за запитання. Організаційним інструментом удосконалення розподілу й ефективного використання штатної чисельності може стати паспорт штатної спроможності структурного підрозділу. У такому паспорті доцільно відображати нормативні підстави діяльності підрозділу, його основні функції, штатну і фактичну чисельність, наявні вакансії, кваліфікаційну структуру персоналу, обсяг навантаження, критичні компетентності, рівень взаємозамінності працівників, ризики кадрового вибуття та пропозиції щодо оптимізації. Узагальнення відповідних паспортів на рівні закладу дозволить порівнювати структурні підрозділи за єдиними критеріями, виявляти дисбаланси у розподілі посад і навантаження та поступово відмовитися від практики обґрунтування штатної чисельності виключно історично сформованою організаційною структурою.

Співак М.В.: Які напрями розвитку відомчої освіти МВС України?

Відповідь: Дякую за запитання. Обґрунтовано, що перспективним напрямом розвитку відомчої освіти МВС України є подальше впровадження трирівневої системи підготовки поліцейських, яка охоплює первинну підготовку з присвоєнням кваліфікації «поліцейський», спеціалізовану підготовку керівного складу середньої ланки та підготовку управлінських кадрів вищого керівного складу. Така модель має бути адаптована до сучасних потреб системи МВС України, умов воєнного стану, реальних кадрових потреб практичних підрозділів, вимог державного замовлення.

Пастух І.Д.: Які основні завдання має вирішувати робота з персоналом у закладах вищої освіти МВС України на сучасному етапі їх функціонування?

Відповідь: Дякую за запитання. На сучасному етапі функціонування ЗВО МВС України робота з персоналом має бути спрямована на вирішення комплексу завдань за такими ключовими напрямками: 1) оновлення адміністративно-правового забезпечення діяльності таких закладів шляхом прийняття запропонованого проєкту Положення про заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання, які належать до сфери управління МВС України та здійснюють підготовку поліцейських; 2) систематизація відомчих та інституційних нормативно-правових актів, що регулюють роботу з персоналом ЗВО МВС України; 3) удосконалення кадрового планування шляхом паспортизації кадрової спроможності закладу; організаційно-штатної роботи, за якої організаційна структура та чисельність особового складу ЗВО МВС визначаються штатами або штатними розписами відповідно до типових нормативів, затверджених МВС, а штати щороку коригуються з урахуванням обсягів замовлення на підготовку фахівців; системи кар'єрного розвитку й кадрового резерву шляхом запровадження оперативного резерву для швидкого заміщення посад та стратегічного резерву для підготовки майбутніх керівників середньої та вищої ланки; оцінювання результатів діяльності персоналу; 4) модернізація системи добору, конкурсного відбору та призначення персоналу; 5) розвиток професійного навчання й підвищення кваліфікації персоналу, зокрема шляхом стажування у практичних підрозділах із подальшим звітуванням та презентацією освітнього продукту – практичного кейсу, сценарію заняття, оновленого силабусу, методичної рекомендації, тренінгового модуля, відеоматеріалу, аналітичної довідки тощо; 6) розвиток післядипломної освіти, службової підготовки та безперервного професійного розвитку; 7) посилення психологічної підтримки персоналу та формування психологічної стійкості; 8) комплексна цифровізація роботи з персоналом із запровадженням інтегрованої цифрової кадрової системи; 9) забезпечення доброчесності, запобігання корупційним ризикам і формування службової етики персоналу; 10) посилення взаємодії ЗВО МВС України з практичними підрозділами шляхом створення при ЗВО постійних консультативних рад за участю представників практичних підрозділів, Департаменту персоналу МВС України, органів-замовників, випускників і науково-педагогічних працівників; 11) розвиток міжнародної співпраці та імплементація зарубіжного досвіду; 12) адаптація роботи з персоналом до умов воєнного стану; 13) посилення мотивації і соціального захисту персоналу; 14) розвиток наукового забезпечення кадрової роботи.

Головуючий: Є ще запитання? Немає. Переходимо до обговорення дисертації. Слово надається рецензентам.

Доктор юридичних наук, професор Кононець В.П. Подана Григорчук О.Ю. дисертаційна робота виконана якісно та на високому науковому рівні. Актуальність дослідження адміністративно-правових засад роботи з персоналом у закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України зумовлена необхідністю вдосконалення кадрового забезпечення системи відомчої освіти в умовах реформування сектору безпеки і оборони, триваючого правового режиму воєнного стану та інтеграції України до

Європейського Союзу. Ефективність діяльності закладів вищої освіти МВС України безпосередньо залежить від якісного кадрового потенціалу, належної організації проходження служби та праці, професійного розвитку науково-педагогічних працівників, поліцейських і державних службовців, а також від дієвості адміністративно-правових механізмів управління персоналом.

Особливої актуальності ця проблематика набула в умовах повномасштабної збройної агресії Російської Федерації проти України, що зумовила необхідність адаптації діяльності закладів вищої освіти МВС України до нових безпекових викликів, перегляду підходів до кадрової політики, забезпечення безперервності освітнього процесу, професійної підготовки поліцейських, психологічної підтримки персоналу, його професійної адаптації та збереження кадрового потенціалу.

Наукова актуальність дослідження обумовлена також недостатнім рівнем комплексного опрацювання адміністративно-правових засад роботи з персоналом саме у закладах вищої освіти МВС України. Незважаючи на наявність праць, присвячених державній службі, проходженню служби в Національній поліції, кадровому забезпеченню органів публічної влади та управлінню персоналом, особливості правового регулювання кадрової роботи у відомчих закладах вищої освіти залишаються недостатньо дослідженими. Потребують подальшого наукового обґрунтування питання адміністративно-правового статусу суб'єктів кадрової роботи, механізмів добору, оцінювання, професійного розвитку, мотивації, кадрового резерву, цифровізації кадрових процесів та їх приведення у відповідність до сучасних європейських стандартів публічного управління.

Практична значущість дослідження полягає у можливості використання його результатів для вдосконалення законодавства, відомчих нормативно-правових актів МВС України, організації кадрової роботи у закладах вищої освіти МВС України, а також у навчальному процесі та під час підготовки пропозицій щодо підвищення ефективності функціонування системи відомчої освіти. Це зумовлює своєчасність і практичну цінність дослідження як для науки адміністративного права, так і для діяльності Міністерства внутрішніх справ України та підпорядкованих йому закладів вищої освіти.

Сформовані дисертантом завдання розкривають сутність теми дисертаційної праці. Основні результати досліджень достатньою мірою обґрунтовані, їх наукова достовірність не викликає сумнівів, оскільки вони отримані в результаті аналітичної роботи. Позитивним є уміння автора обґрунтовувати власну думку, проводити наукову дискусію, послідовно, логічно та системно викладати матеріал. Все це дає підстави вважати, що мета дослідження досягнута, а його завдання реалізовані.

Слід відзначити сумлінне використання здобувачем різнопланової джерельної бази, яка стосується проблематики дослідження. Григорчук О.Ю. використовує об'єктивну критику і науковий стиль полеміки, просту і зрозумілу мову викладу матеріалу, що вказує на вдало обрану власну методику дослідження та раціональне використання загальнонаукових та спеціальних методів пізнання. Все наведене вище свідчить про те, що дисертаційне

дослідження є завершеним, виконане самостійно та відповідає вимогам, які висуваються для такого виду наукових праць.

Зауваження, які були висловлені в ході попереднього рецензування, авторкою були повністю враховані.

Підсумовуючи наведене вище, слід зазначити, що дисертаційне дослідження Григорчук Олени Юріївни «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України», подане на здобуття ступеня доктора філософії, є комплексним, цілісним, завершеним науковим дослідженням, у якому отримано науково обґрунтовані результати, що вирізняються новизною, за своїм змістом відповідає спеціальності 081 «Право» і вимогам МОН України та може бути рекомендовано до публічного захисту.

Кандидат юридичних наук, доцент Шевчук Г.В. Розвиток сучасної системи вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України нерозривно пов'язаний із забезпеченням її кадрової спроможності, оскільки саме персонал є основним ресурсом, від якого залежить якість освітнього процесу, рівень наукової діяльності, професійної підготовки майбутніх поліцейських та інших фахівців сектору безпеки і оборони. Водночас трансформація правоохоронної системи України, євроінтеграційний курс держави, впровадження сучасних стандартів публічного управління та тривалий правовий режим воєнного стану висувають нові вимоги до організації роботи з персоналом у відомчих закладах вищої освіти.

Особливої актуальності набуває необхідність формування ефективної адміністративно-правової моделі кадрової роботи, яка б забезпечувала прозорість кадрових процедур, професійний добір, розвиток, оцінювання, мотивацію та утримання висококваліфікованих працівників. У сучасних умовах діяльність закладів вищої освіти МВС України характеризується необхідністю поєднання норм законодавства про освіту, службу в Національній поліції, державну службу, трудового законодавства та численних відомчих нормативно-правових актів, що ускладнює реалізацію єдиної кадрової політики та потребує комплексного наукового осмислення.

Важливим чинником актуальності є також необхідність забезпечення кадрової стійкості відомчих закладів освіти в умовах значного навантаження на систему МВС, мобілізаційних процесів, залучення працівників до виконання завдань в умовах воєнного стану, оновлення змісту освітніх програм і впровадження цифрових технологій в управлінську діяльність. За таких умов особливого значення набуває вдосконалення адміністративно-правових механізмів планування кадрової потреби, управління кадровим резервом, професійної адаптації, підвищення кваліфікації, оцінювання результатів службової діяльності та забезпечення належного рівня соціального і правового захисту персоналу.

Незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених проблемам державної служби, кадрового забезпечення органів публічної влади та діяльності Національної поліції України, адміністративно-правові засади роботи з персоналом саме у закладах вищої освіти МВС України досліджені

фрагментарно. Відсутність комплексного наукового дослідження цієї проблематики обмежує можливості формування сучасної моделі кадрового забезпечення відомчої освіти, що обумовлює необхідність розроблення науково обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення нормативно-правового регулювання та практики організації роботи з персоналом.

Отже, потреба у створенні ефективної системи адміністративно-правового забезпечення роботи з персоналом, здатної відповідати сучасним викликам, забезпечувати розвиток кадрового потенціалу та підвищення ефективності діяльності закладів вищої освіти МВС України, визначає актуальність цього дослідження як для науки адміністративного права, так і для правозастосовної практики.

Робота є комплексним дослідженням і є одним із перших монографічних досліджень в якому реалізовано теоретико-правовий підхід до формування адміністративно-правових засад роботи з персоналом в ЗВО МВС України із визначенням шляхів реалізації низки праксеологічних завдань в умовах модернізації правоохоронних органів, воєнного стану і післявоєнного відновлення країни.

Основні положення дисертації опубліковано в дев'яти наукових працях, серед яких шість статей – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, три тези наукових доповідей на науково-практичних конференціях й круглому столі.

Таким чином, ознайомившись із дисертацією та публікаціями Григорчук О.Ю. вважаю, що наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані дисертантом, є обґрунтованими, об'єктивними, достовірними та містять елементи наукової новизни.

Наукова робота Григорчук Олени Юріївни включає результати власних досліджень здобувачки. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело, що свідчить про відсутність порушення академічної доброчесності.

Таким чином, дисертація відповідає встановленим вимогам та є завершеною науковою працею, результати якої вирішують актуальне наукове завдання.

В цілому, дисертаційну роботу слід розглядати як завершену комплексну самостійну працю.

Зауваження, які були висловлені в ході попереднього рецензування, авторкою були повністю враховані.

Загалом, дисертація Григорчук Олени Юріївни «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право, є самостійно виконаним дисертаційним дослідженням, може бути рекомендована до подання у разову спеціалізовану вчену раду для захисту.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

доктор юридичних наук, професор Тарасенко О.С.; доктор юридичних наук, професор Пастух І.Д.; кандидат юридичних наук, професор Співак М.В.; кандидат юридичних наук, доцент Лукашенко А.А.

Григорчук О.Ю. висловила виступаючим та всім присутнім подяку за позитивну оцінку її дисертаційного дослідження, за висловлені побажання та професійні поради, що сприятимуть вдосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи та корекції його подальших науково-дослідних планів.

На основі результатів обговорення присутні на засіданні вирішили запропонувати такий:

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дослідження щодо дисертації Григорчук Олени Юріївни «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України»

Дисертація Григорчук Олени Юріївни «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України», яка подана на здобуття доктора філософії за спеціальністю 081 – Право, є цілісною, завершеною науковою працею.

Обґрунтування вибору теми дослідження. Здійснювана в Україні адміністративна реформа спрямована на комплексну перебудову системи публічного управління, підвищення її спроможності, результативності та орієнтації на забезпечення прав і свобод людини та громадянина. Реалізація таких завдань безпосередньо залежить від якості кадрової політики у правоохоронній сфері, зокрема в системі МВС України. Особливого значення в цьому контексті набуває робота з персоналом у ЗВО МВС України, оскільки такі заклади одночасно виконують освітню, наукову, виховну, службову та кадрово-забезпечувальну функції, впливаючи на формування професійного потенціалу органів і підрозділів системи МВС України.

Нормативно-правову основу діяльності ЗВО МВС України тривалий час становить Положення про вищі навчальні заклади МВС 2008 р., яким визначено завдання, права й обов'язки таких закладів, організаційні засади управління, освітньої та наукової діяльності, міжнародного співробітництва, а також адміністративно-правовий статус постійного та перемінного складу. Водночас прийняття Закону України «Про Національну поліцію» у 2015 р., оновлення законодавства про освіту, трансформація системи МВС України, зміна підходів до підготовки правоохоронців і запровадження нових стандартів публічного управління істотно змінили правові та організаційні умови функціонування відомчої освіти. За таких обставин концепція кадрової роботи, яка тривалий час застосовувалася в органах внутрішніх справ, втратила належний регулятивний потенціал і вже не повною мірою відповідає потребам підготовки фахівців насамперед для органів і підрозділів НПУ, особливо в умовах повномасштабного вторгнення та дії правового режиму воєнного стану. Показовими в цьому контексті є результати атестування поліцейських у 2023-2025 рр.: із 82 578 осіб, які його пройшли, щодо 5 992 поліцейських було зроблено висновок про невідповідність займаній посаді з необхідністю

переміщення на нижчу посаду, щодо 5 411 – про невідповідність займаних посад з необхідністю звільнення зі служби, а фактично за висновками атестаційних комісій через службову невідповідність звільнено 7 153 працівника.

Наведені дані свідчать про те, що система добору, підготовки, оцінювання та контролю за професійною діяльністю персоналу потребує подальшого вдосконалення. Проблема полягає не лише в оновленні окремих кадрових процедур, а й у формуванні цілісної адміністративно-правової системи роботи з персоналом, здатної поєднати вимоги освітнього процесу, службової дисципліни, професійної підготовки, академічної доброчесності, практичної спрямованості навчання та потреб органів системи МВС України. Такий стан засвідчує наявність комплексу проблемних питань, що потребують належного правового врегулювання й удосконалення організації кадрової роботи, без чого досягнення стратегічних цілей реформування системи МВС України може бути істотно ускладнене.

Науково-теоретичним підґрунтям дисертаційного дослідження стали праці вітчизняних учених-адміністративістів, присвячені питанням роботи з персоналом в органах внутрішніх справ і поліції, серед яких: О. М. Бандурка, В. І. Барко, О. І. Безпалова, Ю. П. Битяк, В. Т. Білоус, К. Л. Бугайчук, С. С. Вітвіцький, В. Л. Грохольський, М. П. Гурковський, О. В. Джафарова, М. М. Дивак, О. С. Доценко, О. Ю. Дрозд, П. В. Євдокимов, С. В. Ківалов, З. Р. Кісіль, А. М. Ключко, М. В. Ковалів, В. К. Колпаков, А. Т. Комзюк, В. П. Кононець, О. В. Кузьменко, Н. М. Матюхіна, Р. В. Миронюк, О. В. Негодченко, Н. Р. Нижник, С. В. Петков, В. М. Плішкін, О. П. Рябченко, Р. А. Сербин, В. О. Соколов, В. В. Сокурено, В. Д. Сущенко, Д. М. Тичина, Ю. С. Шемшученко, О. С. Юнін, О. Н. Ярмиш та ін.

Окремі організаційно-правові питання діяльності ЗВО МВС України стали предметом наукових доробків А. В. Андрейчука, В. В. Барка, Д. Г. Берестеня, Л. В. Васянович, І. А. Вигівської, Р. І. Горяченка, Д. Г. Диськи, П. Б. Коптева, В. О. Кудрі, Т. М. Мельник, Ю. В. Мерденова, М. О. Мещерякова, В. П. Остаповича, А. А. Серединко, М. М. Тишлека, Г. В. Шевчука та ін.

Праці зазначених науковців мають фундаментальне значення й становлять теоретичну основу для вдосконалення різних аспектів роботи з персоналом. Водночас, сучасний стан реформування правоохоронних органів, оновлення відомчої освіти та функціонування системи МВС України в умовах воєнного стану потребують подальшого розвитку цього наукового напрямку. Проблема роботи з персоналом у ЗВО МВС України, попри наявність численних концептуальних підходів до її розв'язання, залишається відкритою. Недостатньо врегульованими є питання правового статусу атестованого і цивільного персоналу ЗВО, планування роботи з персоналом, оптимізації розподілу й ефективного використання штатної чисельності, організації професійного навчання та підвищення кваліфікації персоналу, оцінювання результатів його діяльності з урахуванням досягнень науки адміністративного права, зарубіжного досвіду, а також потреб кадрового забезпечення в умовах війни та інших особливих правових режимів.

Отже, об'єктивна потреба наукового розроблення правових та організаційних засад роботи з персоналом у ЗВО МВС України, а також практичне значення результатів дослідження зумовили обрання цієї теми дисертації.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано відповідно до Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року (Указ Президента України від 30.09.2019 р. № 722/2019); Стратегії реформування державного управління України на 2022–2025 роки та плану заходів з її реалізації (розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.07.2021 р. № 831-р); Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як складової сектора безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (Указ Президента України від 11.05.2023 р. № 273/2023); Стратегії роботи з кадрами (HRM Strategy) в органах правопорядку та прокуратурі на період до 2030 року (спільний наказ МВС України, Офісу Генерального прокурора, СБУ, ДБР, БЕБ, МФУ від 05.01.2026 р. № 22/3/4/3/1/5); Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок МВС України на 2020–2024 роки (наказ МВС України від 11.06.2020 р. № 454), 2025–2029 роки (наказ МВС України від 21.05.2024 р. № 326), Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2021–2024 роки (рішення Вченої ради від 21.11.2020 р., протокол № 23) та 2025–2029 роки (рішення Вченої ради від 30.12.2024 р., протокол № 25).

Тему дисертації затверджено рішенням Вченої ради Національної академії внутрішніх справ 24 вересня 2024 року (протокол № 21).

Мета і завдання дослідження. *Метою* роботи є формування адміністративно-правових засад роботи з персоналом в ЗВО МВС України з розробленням пропозицій і рекомендацій, спрямованих на удосконалення законодавства та правозастосовної практики.

Для досягнення зазначеної мети поставлено такі *завдання*:

- розкрити генезу системи підготовки персоналу в системі Міністерства внутрішніх справ України;
- визначити поняття та зміст функції роботи з персоналом у ЗВО МВС України;
- охарактеризувати нормативно-правове забезпечення роботи з персоналом у ЗВО МВС України;
- з'ясувати адміністративно-правові та організаційні основи планування роботи з персоналом у ЗВО МВС України;
- визначити особливості здійснення організаційних заходів з оптимізації розподілу й ефективного використання штатної чисельності персоналу ЗВО МВС України;
- охарактеризувати організацію професійного навчання персоналу системи МВС України в умовах воєнного стану;
- узагальнити зарубіжний досвід правового забезпечення роботи з персоналом в освітніх закладах правоохоронного спрямування та визначити можливості його використання в Україні;

– запропонувати напрями вдосконалення роботи з персоналом у ЗВО МВС України.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, що виникають у сфері організації діяльності МВС України.

Предмет дослідження – адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети, вирішення науково-дослідних завдань і обґрунтування одержаних результатів у дисертаційній роботі використано сукупність загальнонаукових і спеціальних методів пізнання. Методологічну основу роботи становить *діалектичний* метод, який застосовано для розгляду роботи з персоналом у ЗВО МВС України як адміністративно-правового явища, що розвивається під впливом реформування правоохоронної системи, оновлення законодавства та умов воєнного стану (розділи 1–3). *Історико-правовий* метод використано під час розкриття генези системи підготовки персоналу в системі МВС України (підрозділ 1.1); *формально-логічний* – для формування поняття та розкриття змісту функції роботи з персоналом у ЗВО МВС України, систематизації її ознак, складових і напрямів реалізації (підрозділ 1.2); *логіко-семантичний* – для аналізу нормативно-правового забезпечення роботи з персоналом у ЗВО системи МВС України, з'ясування змісту законодавчих і відомчих актів, що регулюють адміністративно-правові відносини у цій сфері (підрозділи 1.3, 2.1, 2.2, 3.2); *системний* – для дослідження роботи з персоналом як цілісної адміністративно-правової системи, що охоплює планування, добір, розстановку, професійний розвиток, оптимізацію штатної чисельності, оцінювання та мотивацію персоналу (підрозділи 2.1–2.3); *структурно-функціональний* – для визначення місця окремих суб'єктів і процедур у механізмі організації роботи з персоналом ЗВО МВС України, а також розкриття особливостей оптимізації розподілу й ефективного використання штатної чисельності персоналу (підрозділи 2.1, 2.2); *порівняльно-правовий* – для узагальнення зарубіжного досвіду правового забезпечення роботи з персоналом в освітніх закладах правоохоронного спрямування та визначення можливостей його адаптації у вітчизняному законодавстві й практиці функціонування ЗВО МВС України (підрозділ 3.1). Методи *аналізу* і *синтезу* використано для узагальнення наукових підходів, положень законодавства та практики організації кадрової роботи в ЗВО системи МВС України (розділи 1–3); методи *моделювання* та *прогнозування* – під час обґрунтування напрямів удосконалення роботи з персоналом у ЗВО МВС України, зокрема щодо оновлення адміністративно-правового забезпечення, кадрового планування, професійного навчання, цифровізації, взаємодії з практичними підрозділами та адаптації кадрової роботи до умов воєнного стану (підрозділ 3.2).

Емпіричну базу дослідження становлять систематизовані статистичні матеріали про результати роботи МВС України за 2016–2025 роки; зведені дані опитування 55 працівників Департаменту персоналу й Департаменту освіти, науки та спорту МВС України, 128 працівників кадрового забезпечення НПУ з усіх регіонів країни, 155 співробітників Національної академії внутрішніх

справ; використано аналітичні звіти щодо основних результатів роботи з персоналом ЗВО МВС України, а також власний досвід авторки у відділі кадрового забезпечення Національної академії внутрішніх справ.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших монографічних досліджень в якому реалізовано теоретико-правовий підхід до формування адміністративно-правових засад роботи з персоналом в ЗВО МВС України із визначенням шляхів реалізації низки праксеологічних завдань в умовах модернізації правоохоронних органів, воєнного стану і післявоєнного відновлення країни. До найбільш значущих наукових положень, що визначають новизну дисертації, належать такі:

вперше:

- сформульовано поняття функції роботи з персоналом у ЗВО зі специфічними умовами навчання як врегульованої законодавством системної діяльності уповноважених суб'єктів щодо планування, добору, призначення, адаптації, професійного розвитку, оцінювання, мотивації, соціального і правового захисту, психологічного супроводження, дисципліни та виховання персоналу, спрямованої на належне функціонування відомчого закладу освіти, забезпечення якості освітнього процесу та підготовку кадрів, комплексний зміст якої становлять нормативно-правова, організаційно-управлінська, кадрова, освітня, виховна, дисциплінарна, соціальна, психологічна, інформаційно-аналітична та воєнна-безпекова складова;

- обґрунтовано теоретичне значення адміністративно-правових засад планування роботи з персоналом у ЗВО МВС України як сукупності нормативно-правових, організаційних та управлінських положень, у яких закріплено: 1) зміст і сутність планування роботи з персоналом; 2) систему та правовий статус суб'єктів планування; 3) принципи, мету, етапи, форми, інформаційні джерела та адміністративно-правові процедури планування, включаючи кадровий аудит, державне замовлення, кадровий резерв, моніторинг, сценарне планування та планування безперервності діяльності в умовах воєнного стану, із обґрунтуванням доцільності запровадження у системі МВС єдиного відомчого порядку планування роботи з персоналом закладів вищої освіти;

- визначено адміністративно-правові засади організації професійного навчання та підвищення кваліфікації персоналу системи МВС України в умовах воєнного стану: стратегічність – орієнтацію професійного розвитку на довгострокові потреби системи МВС України, трансформацію правоохоронних функцій і перспективи післявоєнного відновлення; комплексність – урахування освітніх, наукових, службових, психологічних і безпекових складових підготовки; професійну спрямованість – розвиток компетентностей, необхідних для виконання практичних завдань; спеціалізацію – диференціацію змісту, форм і періодичності професійного навчання залежно від правового статусу, посади й функцій працівника; безперервність – систематичне оновлення професійних знань, умінь і навичок персоналу відповідно до змін законодавства, практики діяльності, безпекового середовища та завдань системи МВС України; координацію – узгодженість дій МВС України та ЗВО

під час планування та організації професійного навчання; результативність – оцінювання професійного навчання;

– науково аргументовано необхідність прийняття розробленого проєкту *Положення про заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання, які належать до сфери управління МВС України та здійснюють підготовку поліцейських*, який визначає порядок організації діяльності ЗВО, їх структуру, завдання і повноваження, основні права і обов'язки засновника та учасників освітнього процесу, фінансово-економічні відносини та міжнародне співробітництво;

удосконалено:

– періодизацію формування та розвитку підготовки персоналу в системі МВС України, що охоплює етапи *«інституційної стагнації»* (1991–2014 рр.) – інституційне формування системи підготовки персоналу МВС України, розвиток мережі відомчих закладів освіти та поступове оновлення змісту професійної підготовки та *«європетизації/модернізації»* (з 2015 р.) – реформування системи МВС України, оновлення освітнього законодавства, розвитком ЗВО правоохоронного та безпекового спрямування, зокрема поліцейського, прикордонного, військово-правоохоронного та цивільного захисту, що відображає багатокomпонентний характер системи; запровадження інноваційних механізмів управління персоналом адаптованих до сучасних гібридних загроз й безпекових викликів;

– наукове розуміння нормативно-правового забезпечення роботи з персоналом в ЗВО МВС України як упорядкованої системи правових норм, що визначають принципи, суб'єктів, процедури, гарантії та межі управлінського впливу на персонал, а також створюють юридичні передумови для добору, призначення, розстановки, професійного розвитку, оцінювання, стимулювання, дисциплінарної відповідальності, соціального захисту і раціонального використання кадрового потенціалу;

– систему критеріїв оцінювання ефективності адміністративно-правового планування роботи з персоналом у ЗВО МВС України, яку становлять: *нормативно-правові* – узгодженість планування з нормативно-правовими актами, чіткість компетенції суб'єктів планування, процедурність розроблення, погодження, коригування й перегляду планів; *організаційні* – своєчасність рішень, забезпечення координації дій, взаємодія усіх ланок планування, стабільність циклу та ресурсне забезпечення заходів; *кадрово-аналітичні* – здійснення кадрового аудиту, обліку, прогнозування кількісної та якісної потреби в персоналі, оцінювання кадрового резерву, професійного розвитку й ризиків кадрового вибуття; *оперативно-безпекові* – адаптація до умов воєнного стану, врахування безпекових ризиків, забезпечення сценарного реагування, безперервності освітньої, наукової та службової діяльності, моніторинг і своєчасне коригування управлінських рішень;

– наукове бачення системи організаційно-штатних рішень у ЗВО МВС України шляхом визначення послідовності їх підготовки та реалізації, що охоплює функціональний аналіз посад і структурних підрозділів, оцінювання фактичного навантаження, кадровий аудит, визначення пріоритетності

заміщення вакантних посад, проектування організаційно-штатних змін, оцінювання альтернативних заходів, кадровий моніторинг і повторне оцінювання наслідків прийнятих рішень;

дістало подальший розвиток:

– теоретико-прикладний підхід трансформації системи підготовки персоналу МВС України в умовах воєнного стану з переходом до системи, орієнтованої на формування готовності працівників такого центрального органу виконавчої влади до виконання службових завдань в умовах бойових загроз, евакуації населення, несення служби на блокпостах, проведення стабілізаційних заходів на деокупованих територіях, документування воєнних злочинів, фіксації наслідків обстрілів, міжвідомчої взаємодії із суб'єктами сектору безпеки і оборони та забезпечення правоохоронної діяльності у період післявоєнного відновлення України;

– критичне осмислення нормативно-правового забезпечення роботи з персоналом у ЗВО МВС України шляхом систематизації відповідних нормативно-правових актів за конституційним, законодавчим, підзаконним, відомчим та інституційним рівнями з формулюванням пропозицій щодо оновлення відомчих положень, уніфікації кадрових процедур, чіткого розмежування повноважень суб'єктів кадрової роботи, посилення правових гарантій професійного розвитку, психологічного супроводу, академічної доброчесності, службової дисципліни, охорони праці та захисту персональних даних працівників, курсантів і слухачів, а також нормативного супроводу реалізації Концепції запровадження трирівневої моделі підготовки поліцейських;

– пріоритети оптимізації комплектування, розстановки, розподілу персоналу ЗВО МВС України шляхом прийняття Порядку здійснення організаційно-штатних заходів у ЗВО МВС України та Порядку функціонування цифрової системи кадрового замовлення з доповненням сценарним розподілом штатної чисельності, визначенням мінімально допустимої функціональної чисельності, забезпеченням взаємозамінності, захищеним цифровим обліком, кадровим забезпеченням релокованих закладів і механізмами професійної реінтеграції мобілізованих працівників, ветеранів та осіб, які виконували завдання в районах бойових дій;

– концептуальне бачення професійного навчання персоналу системи МВС України шляхом доповнення основних складових – спеціальної професійної підготовки осіб, які вперше приймаються на службу; підготовки у ЗВО із специфічними умовами навчання; післядипломної освіти, що охоплює спеціалізацію, перепідготовку, підвищення кваліфікації та стажування; службової підготовки, окремим – психологічним компонентом, спрямованим на формування стресостійкості, емоційного самоконтролю, кризової комунікації, саморегуляції, взаємодії в умовах підвищеної небезпеки, а також інноваційними підходами, цифровими технологіями, дистанційними формами навчання і спеціалізованими програмними комплексами, що сприятимуть переходу до цілісної системи професійного розвитку персоналу в умовах безпекових викликів;

– зарубіжний досвід правового забезпечення роботи з персоналом в освітніх закладах правоохоронного спрямування (Австрія, Грузія, Естонія, Нідерланди, Польща, США, Фінляндія, ФРН, Хорватія) з обґрунтуванням перспектив його модернізації в Україні – базова підготовка (загальна базова підготовка, яку проходять працівники всіх поліцейських служб, та спеціальної підготовки відповідно до кадрових потреб практичних підрозділів і майбутньої спеціалізації) з присвоєнням кваліфікації «поліцейський» (І рівень); спеціалізована підготовка керівного складу поліції середньої ланки (II рівень); підготовка управлінських кадрів вищого керівного складу поліції (III рівень);

– стратегічні пріоритети модернізації роботи персоналу ЗВО МВС України за умов воєнного стану та післявоєнного відновлення країни шляхом: систематизації відомчих та інституційних нормативно-правових актів, що регулюють роботу з персоналом; удосконалення кадрового планування, організаційно-штатної роботи, кар'єрного розвитку, кадрового резерву та оцінювання результатів діяльності персоналу; модернізації добору, конкурсного відбору й призначення працівників; розвитку професійного навчання, наукове забезпечення, підвищення кваліфікації, післядипломної освіти, службової підготовки та безперервного професійного розвитку; посилення психологічної підтримки, мотивації й соціального захисту персоналу; цифровізації кадрових процесів із запровадженням інтегрованої цифрової кадрової системи; забезпечення доброчесності, запобігання корупційним ризикам і формування службової етики; посилення взаємодії ЗВО з практичними підрозділами, Департаментом персоналу МВС України, органами-замовниками, випускниками й науково-педагогічними працівниками; розвитку міжнародної співпраці, імплементації зарубіжного досвіду.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані висновки й пропозиції впроваджено у:

– *науково-дослідній роботі* – для подальших наукових розробок кадрової політики в органах публічного адміністрування (акт Національної академії внутрішніх справ від 22.06.2026 р. № 188-НД);

– *практичній діяльності МВС України* – з метою впровадження розробленого проєкту Положення про заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання, які належать до сфери управління МВС України та здійснюють підготовку поліцейських, а також вдосконалення відомчих нормативно-правових актів, підготовки методичних рекомендацій;

– *освітньому процесі* – при підготовці лекцій, методичних рекомендацій, тестових завдань і дидактичних матеріалів з навчальних дисциплін «Адміністративне право», «Кадровий менеджмент та сучасні технології роботи з персоналом», «Публічна служба і кадрові процеси», «Управління в правоохоронних органах», «Стратегічне управління людськими ресурсами», а також під час проведення різних видів занять за відповідними дисциплінами в системі підвищення кваліфікації працівників органів системи МВС України (акт Національної академії внутрішніх справ від 22.06.2026 р. № 187-ОП).

Особистий внесок здобувача. Дисертація виконана авторкою самостійно. Усі сформульовані положення та висновки є результатом особистих

досліджень. Внесок здобувача до опублікованих колективних статей пропорційна кількості співавторів. Наукові доробки співавторів за темою дисертації не використовувались.

Апробація матеріалів дисертації. Основні положення та висновки дослідження оприлюднені автором у виступах на науково-практичних конференціях і круглому столі, зокрема: «Актуальні питання підготовки фахівців для сектору безпеки і оборони в умовах війни» (м. Кропивницький, 17 квітня 2025 р.); «Право і правоохоронна діяльність: сучасний вимір і виклики глобалізації» (м. Київ, 5 червня 2025 р.); «Національна безпека як основа державності: сучасні виклики та механізми реагування» (м. Київ, 11 червня 2026 р.).

Публікації. Основні положення дисертації опубліковано в дев'яти наукових працях, серед яких шість статей – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, три тези наукових доповідей на науково-практичних конференціях й круглому столі.

Публікації. Основні положення дисертації опубліковано у дев'яти наукових працях, серед яких чотири статті – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, п'ять тез наукових доповідей на науково-практичних заходах, зокрема:

1. Григорчук О. Ю., Зубкова Л. А. Трансформація державної політики у сфері внутрішніх справ в умовах формування правової держави та громадянського суспільства в Україні. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2025. № 2 (30). С. 24–30. DOI <https://doi.org/10.33270/02253002.3>

2. Григорчук О. Ю., Зубкова Л. А. Особливості державної політики у сфері внутрішніх справ. *Наука і правоохорона*. 2025. Вип 3 (69). С. 81–87. DOI <https://doi.org/10.33270/0525693.9>

3. Тичина Д. М., Григорчук О. М. Генеза підготовки персоналу в системі Міністерства внутрішніх справ України. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 3. Ч. 2. С. 411–416. DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.03.2.43>

4. Григорчук О. Ю. Функція «управління персоналом» в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України. *Український політико-правовий дискурс*. 2025. № 11. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15598091>

5. Григорчук О. Ю. Кадрове забезпечення органів Національної поліції в умовах воєнного стану. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2026. Вип. 2. Ч. 2. С. 95–100. DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2026.02.2.15>

6. Григорчук О. Ю. Адміністративно-правові засади професійного навчання поліцейських в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України. *Український політико-правовий дискурс*. 2026. № 21. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.19332786>

7. Григорчук О. Ю. Адміністративно-правові та організаційні основи планування роботи з персоналом в закладах вищої освіти МВС України. *Актуальні питання підготовки фахівців для сектору безпеки і оборони в умовах війни* : матеріали II міжнар. наук.-практ. конф. (Кропивницький, 17 квіт. 2025 р.). Кропивницький : ДонДУВС, 2025. С. 748–751.

8. Григорчук О. Ю. Роль керівника в організаційному забезпеченні діяльності органів і підрозділів Національної поліції України. *Право і правоохоронна діяльність: сучасний вимір і виклики глобалізації* : матеріали кругл. столу (Київ, 5 черв. 2025 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2025. С. 77–81.

9. Григорчук О. Ю. Підготовка поліцейських в контексті реформування вищої юридичної освіти. *Національна безпека як основа державності: сучасні виклики та механізми реагування* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 11 черв. 2026 р.) : у 2 ч. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2026. Ч. 1. С. 72–73.

Характеристика особистості здобувача. Григорчук Олена Юріївна, 1992 року народження. Освіта вища – юридична, у 2015 році закінчила Національну академію внутрішніх справ та здобула диплом магістра за спеціальністю 081- Право.

3 2025 року по теперішній час працює науковим співробітником Секретаріату Вченої ради Національної академії внутрішніх справ.

З серпня 2024 року по теперішній час здобувач заочної форми навчання Національної академії внутрішніх справ.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття. Дисертація оформлена згідно з вимогами МОН України.

Структура дисертації відповідає меті, завданням, предмету дослідження і вимогам Міністерства освіти і науки України та складається із вступу, трьох розділів, які містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 – Право.

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Григорчук Олени Юріївни «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Григорчук Олени Юріївни відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами й доповненнями), наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами й доповненнями) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти,

наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами й доповненнями).

3. Рекомендувати дисертацію Григорчук Олени Юріївни «Адміністративно-правові засади роботи з персоналом в закладах вищої освіти Міністерства внутрішніх справ України» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 12, проти – немає, таких, що утримались – немає.

Головуючий

Завідувач кафедри адміністративного права та процесу

Національної академії внутрішніх справ,

доктор юридичних наук, професор

Олександр ДОЦЕНКО